

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr _____

Int. Cl.³ F16M 7/00

Zgłoszono: 82 12 16 (P. 239550)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 83 10 24

Opis patentowy opublikowano: 1986 04 30

Twórcy wynalazku: Jan Wieteska, Ryszard Pakiełto, Zbigniew Bicki

Uprawniony z patentu tymczasowego: Kombinat Remontowo-Budowlany Przemysłu
Cementowego, Wapienniczego i Gipsowego w Wierzbicy,
Zakład Projektowo-Konstrukcyjny
Radom (Polska)

Układ podkładek regulacyjnych pod łąpy maszyn i urządzeń zwłaszcza pod silniki elektryczne dużej mocy

Przedmiotem wynalazku jest układ podkładek regulacyjnych pod łąpy maszyn i urządzeń a zwłaszcza pod silniki elektryczne dużej mocy.

Przy montażu maszyn a w szczególności silników elektrycznych dużej mocy wirnik nie jest ułożyskowany w korpusie stojana. Problemem jest ustawienie w osi stojana wirnika i współpracującego z nimi odbiornika mocy.

Dotychczas ustawiania osi silnika względem osi odbiornika mocy dokonywano poprzez podkładanie pod łąpy różnej grubości podkładek płaskich. Sposób był bardzo kłopotliwy i zajmował dużo czasu.

Według wynalazku pomiędzy łąpą a jej podłożem są dwie pary wahliwych podkładek, których powierzchnie walcowe są ze sobą skrzyżowane, a dwie powierzchnie styku co najmniej jednej z podkładek tworzą klin. Jedna z podkładek z pierwszej pary połączona jest z podkładką z drugiej pary za pomocą śruby poprzez uchwyt, który zamocowany jest do jednej z podkładek, a oś śruby jest równoległa do kierunku działania klina. W parach wahliwych podkładek jest co najmniej jeden otwór o dowolnym kształcie pod śruby mocujące układ do podłoża.

Taki układ podkładek działających w sposób ciągły jako wahliwy klin zapewnia szybkie i dokładne ustawienie osi maszyny bez potrzeby unoszenia i podkładania pod łąpy podkładek płaskich zmieniających położenie osi w sposób skokowy.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku na którym fig. 1 przedstawia boczny widok układu podkładek a fig. 2 — jej przekrój poprzeczny wzdłuż osi A-A.

Z powierzchnią 7 łąpy 1 styka się pierwsza para podkładek 3, której górna podkładka 16 jest odcinkiem czopa walcowego i styka się z powierzchnią walcową 4 z drugiej podkładki 9, która jest w kształcie panewki.

Para 3 styka się z powierzchnią 17 drugiej pary 5 gdzie górna podkładka 10 ma kształt panewki i styka się z powierzchnią walcową 6 dolnej podkładki 18 mającej kształt odcinka czopa. Spód podkładki 18 spoczywa na płaszczyźnie 8 podstawy 2.

Powierzchnia 17 styku podkładek 9 i 10 jest skośna do płaszczyzny 8 i tworzy z tych podkładek parę klinów przeciwbieżnych.

Podkładka 9 jest połączona z podkładką 10 za pomocą śruby 11 poprzez uchwyt 12 zamocowany do podkładki 10. Oś śruby 11 jest równoległa do kierunku działania klina. W obydwu parach 3 i 5 podkładek jest co najmniej jeden otwór 13 pod śrubę 14, pod łbem której jest podkładka kulista 15. Kształt otworu 13 jest dowolny.

Działanie układu podkładek według wynalazku przedstawionego na fig. 1 i fig. 2 przebiega w sposób podany niżej.

Po zluźnieniu śrub 14 przy wkręcaniu lub wykręcaniu śruby 11 podkładka 9 przesuwa się po powierzchni 17 zmieniając grubość układu podkładek. Walcowe powierzchnie 4 i 6 podkładek 16 i 18 kompensują ewentualność nierównoległości osi maszyn do podłoża 2. W wyniku częściowego obrotu podkładek 10 i 9 po powierzchniach 6 i 4. Obrót następuje na skutek nierównomiernego nacisku łapy 2 na cały układ i ustaje w momencie wyrównania się nacisków.

Możliwe jest również przesunięcie podkładek wzdłuż osi powierzchni walcowej 6 i 4 za pomocą siły przyłożonej na zewnątrz układu.

Otwory 13 w układzie podkładek pozwalają na wzajemne przesuwanie się podkładek i w tych otworach są śruby 14 łączące łapę 1 z podstawą 2.

Podkładak kulista 15 pod łeb śruby 14 zabezpiecza śrubę 14 przed zginaniem.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Układ podkładek regulacyjnych pod łapy maszyn i urządzeń zwłaszcza pod silniki elektryczne dużej mocy składający się ze wzajemnie stykających się podkładek, **znamienny tym**, że ma dwie pary (3, 5) wahliwych podkładek (16, 9, 10, 18), których powierzchnie walcowe (4, 6) są ze sobą skrzyżowane a dwie powierzchnie styku co najmniej jednej z podkładek (16, 9, 10, 18) tworzą klin.

2. Układ według zastrz. 1, **znamienny tym**, że podkładka (9) z pary podkładek (3) jest połączona z podkładką (10) z pary podkładek (5) za pomocą śruby (11) poprzez uchwyt (12) zamocowany do podkładki (10) a oś śruby (11) jest równoległa do kierunku działania klina.

3. Układ według zastrz. 1, **znamienny tym**, że w parze podkładek wahliwych (3) i w parze podkładek wahliwych (5) jest co najmniej jeden otwór (13) pod śrubą mocującą (14).

4. Układ według zastrz. 3, **znamienny tym**, że kształt otworów (13) jest dowolny.

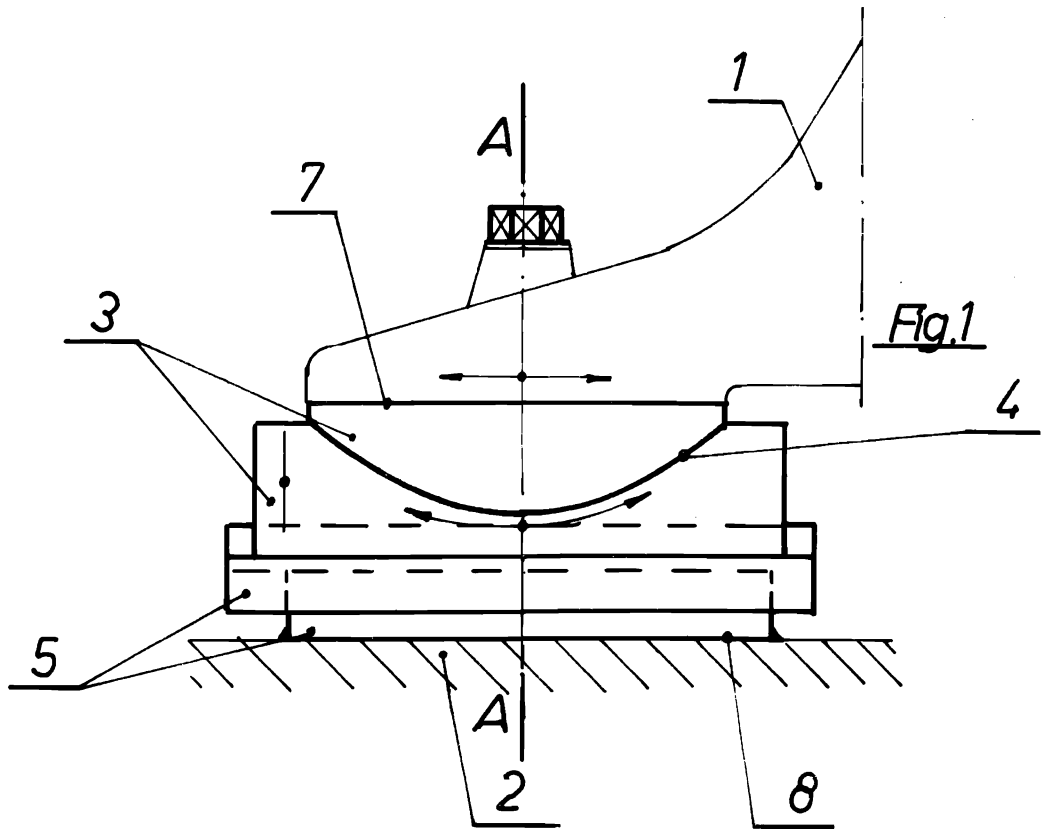

Fig. 2 A - A

